
Michael Castro

BOLOND VERS

(költőknek)

Megint egy újabb
ülés
sajtoljuk a kulcsokat, újraformáljuk
őket, hogy beillesszük
hajlékony lakatokba és kinyissunk

makacs ajtókat.
Oh isten!
sekélyes és hívságos
kísérlet fel-
ismeréskor!

Elbotlunk
saját árnyékunkon
próbáljuk kisajtolni
még a hangból is
a szikla vérét.

Mindig a Bolond képe
ahogy arra táncol
a pokol kutyája
csahol lábainál
a Canyon

ásít

SATORI BUDAPESTEN

A pesti síkon,
beléptem a
Dohány utcai zsinagógába.
Európa egyik legnagyobbja.
Figyelmeztettek,
tartsam fejemen kalapom.

Budán,
a vár dombon,
a Mátyás templomban
az ország legnépszerűbb királyáról elnevezettben,
rám szóltak,
vegyem le kalapom.

Megzavarodva
Gábor barátomhoz léptem tanácsért.
Ugyanaz az isten, nem?,
kérdeztem,
Ki hazudik?
Mindkettő,
mondta.

Rám nézett,
elmosolyodott,
és megértettem,
a költők pogányok.

Gyukics Gábor fordításai

(Michael Castro amerikai dzsessz- és performance-költő, műfordító. Saint Louisban él. Az 1975-ben létrehozott River Styx című irodalmi folyóirat alapító szerkesztője, a hetenként jelentkező Poetry Beat költészeti rádióadás szellemi atyja, műsorvezetője. 1945-ben született New Yorkban. Az 1970-es évek elején költözött a Missouri állambeli Saint Louisba. Hét verses- és egy esszékötet szerzője, valamint társfordítója a Saint Louis-i Neshui kiadó gondozásában 2002-ben megjelent Swimming in the Ground című kortárs magyar versantológiának. Mióta felesküdött a költészetre, megbízhatóan követi a beat hagyományokat, kiszélesítve azt saját énjével és bensőjéből fakadó egyedi zenével. Verseivel visszanyúl az amerikai indián költészetig, az ősi ritmust modern hangzással elegyíti, aminek következtében az elbeszélő verselés újszerű formát nyer. Kitekint a kortárs amerikai költészet határain túlra, megmártózik a Buddhizmus szelídségében, bátran merít az európai költészet nagyjaitól, de nem idegen számára a klasszikus verselés, és azt az angol nyelv lehetőségei szerint használja is. Gyakran lép fel jazzkísérettel, amely zenei kíséret számos kortárs amerikai költő számára meghatározó és nélkülözhetetlen. Michael Castro általában zenei alapra helyezi verseit, s ehhez az alaphoz köti mondanivalóját. – a fordító.)